

opusdei.org

Prelaadi kiri (jaanuar 2013)

Jeesus Kristus on tõeline Jumal ja tõeline inimene. Seda teemat käsitleb Prelaat oma jaanuarikuu kirjas, kus ta räägib Jumala Poja inimesekssaamisest Neitsi Maarja rüpes, Püha Vaimu väel.

13.01.2013

Armsaimad: hoidku Jumal minu tütreid ja poegi!

Sellel pühal Jõuluajal oleme me kindlasti Peetlemma talli juures

peatunud, et Jeesust tema ema kätel
vaadelda. Me tulime, et teda
kummardada, sest meil on soov, teha
seda kogu inimkonna eest. Täna, uue
aasta alguses, liigutab meid väga, kui
loeme Missa teises lugemises püha
Pauluse sõnu: *Aga kui aeg täis sai,
läkitas Jumal oma Poja, kes sündis
naisest, sündis Seaduse alla, lahti
ostma seadusealuseid, et me saaksime
pojaseisuse* .[1]

Meie südames elab kasvav soov, kogu
maailmale seda *head uudist*
kuulutada, nagu rääkis meie Isa –
alati uuesti! – kui Kristuse sündimise
pühad lähenesid. ”Me tahtsime väga,
et teda kõikjal hästi koheldaks ja
suure armastusega vastu võetaks. Me
üritasime inimeste ükskõikset
vaikimist, tema tundmise ja
armastamise puudumist varjata ja
üle trumbata rahvuslike
jõululauludega, mida kristliku
traditsiooniga maades laulavad nii
suured kui ka väikesed. Kas olete

märganud, et neis räägitakse alati sellest, kuidas Jeesuslapse juurde minnakse, et teda näha ja vaadelda? Nagu karjased sel imelisel ööl: *ja nad läksid rutates ja leidsid Maarja ja Joosepi ja lapsukese, kes magas sõimes* . (Lk 2,16)” [2]

Imetlusega vaatlesime me möödunud päevadel seda Jumala rõõmu ilmutust. Ärgem lakakem imetlemast! „Vaadakem last, kes on sõimes, keda me armastame, Vaadakem teda teadmiseiga, et seisame suure saladuse ees. Me peame selle saladuse usuga vastu võtma ja samal ajal usu kaudu sellesse süvenema.”[3] Karjaste järel, kes talli juurde ruttasid, näitasid meile mõjuvat eeskuju ka Kolm Kuningat, keda me Issanda Ilmumise Suupühal meenutame. Tänu siirale ja alandlikule usule, ületasid need mehed kõik raskused, mida nad teel kohtasid. Jumal valgustas nende südameid nii, et nad märkasid tähte,

mis Messiase sündi kuulutas. Nad olid kuulekad ja nii viis visadus nad Peetlemma. Ja kui nad Püha Perekonna majja astusid, *nägid nad last koos Maarja, tema emaga, ja kummardasid teda tema ette maha heites, avasid oma aarded ning andsid talle kinke: kulda, viirukit ja mürri.*
[4]

Ka meie tahame olla avatud armudele, mida meile Sakramentide ja Evangeeliumi stseenide vaatlemise ja isikliku palve kaudu kingitakse. Me saame nende armude osaliseks, kui me vaimuliku juhendamise nõuandeid meelsasti vastu võtame ja need ellu viime. Akviino Toomase üleskutse on väga loogiline
”Inimmõistuse nõrkuse pärast ja viisi pärast, kuidas ta end jumalikel asjadel juhtida laskma peab, peab tal käest kinni haarama ja teda meelte kaudu tunnetatavate asjade kaudu, millest me kergesti aru saame, armastuse juurde juhatama.

Sealjuures on Jeesus Kristuse inimkond olulisim abi, nagu võime lugeda ja Jõulupühade Prefatsioonis: "Lunastaja nähtavas kujus lased sa meil nähtamatu Jumala ära tunda, et armastuse leek süttiks sellele, keda silm ei ole näinud." [5]

Püha Missa Credo räägib ülima lihtsusega Lunastaja inimesekssaamise saladusest. Seal öeldakse, et Jumala Poeg on *meie, inimeste pärast ja meie õndsuseks Taevast tulnud, Püha Vaimu läbi Neitsist Maarjast lihaks saanud, ja on saanud inimeseks* . [6] . Nende väheste sõnadega, mida me sügava kummardusega lausume või laulame, öeldakse ära ajaloo tähtsaim sündmus, mis meile Taeva väravad avas. See tekst on nagu väike kunstiteos ja samal ajal kolme jutustuse kaja, mida Evangeeliumid meile vahendavad. Nii paneb Matteus Kuulutamise saladusest rääkides Joosepile ja Inglile samad

sõnad suhu: *sina paned talle nimeks Jeesus; sest tema päästab oma rahva nende pattudest.* [7] Jeesuse inimesekssaamine ja tema sündimine näitavad Jumala lõputut headust, sest kui me pärispatu ja oma isiklike pattude pärast oma jõududega Jumala juurde pöörduda ei suuda, on ta meid ise vastu võtnud: *Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu.* [8] Ma meenutan teile neid hetki, mil meie Isa meid usku süvendama ja uuendama kutsus: „Kui me ei suuda ikka ja jälle jumaliku saladuse üle imestust tunda, kaotame me lõpuks usu“.[9] Kas me kohtleme Jeesust hellalt? Kas oleme Jumalale tema kõikvõimsate tegude eest tänulikud, mis meilt armastuse tunnistuseks andumust nõuavad?

Verbum caro factum est. [10] Jumala Sõna ei tulnud ainuüksi selleks, et, nagu varem Vanas Testamendis, meile rääkida, vaid kuna ta sündis liha ja verega Neitsi Maarjast, sai temast üks meie hulgast, Aadami ja Eeva järeltulija, kes on meiega sarnane kõiges, välja arvatud patt. [11] Ta tahtis tulla maailma selleks, et meile õpetada, „et kõik teed maapeal, kõik seisused, elukutsed ja õilsad inimlikud tegevused võivad olla Jumala teed“ [12], ja ta palub meil tungivalt neid teid pidi käia, üleloomulikult ja inimlikult täiuslikult. Kui imeliselt ja lõputult lahke on Jumal meiega!

Lukas vahendab oma jutustuses meile peaingel Gabrieli kuulutamisstseeni ja tema vestluse Maarjaga, milles selgitatakse Jumala plaani: „*Püha Vaim tuleb sinu peale ja Kõigekõrgema vägi on varjuks sinu kohal, seepärast hüütaksegi Püha, kes sinust sünnib, Jumala Pojaks.* [13]

Kolm jumalikku persooni, vaatasid Maarjat armastusväärse pilguga, nad olid ta igaveseks ära valinud, Patuste pelgupaigaks ja Seaduse laekaks olema, sest tema puhtaimas rüpes pidi Jumala poeg lihaks saama. Tema otsustav ja kindel vastus - *fiat mihi secundum verbum tuum* [14] , sündigu mulle nii, nagu sa ütled – avas sellele suurele trööstivale saladusele tee. Iga päev, kui me *Issanda inglit* palvetame, mõtleme me selle erakordse hetke peale lunastusloos. Kas me ikka palvetame hardusega? Kas me mõtleme sügavas hingepõhjas, kuidas Maarja ennast täielikult Jumala plaanide täideviimiseks andis? Mõelgem üha enam ja enam selle püha Josemaria üleskutse peale: „Oo, Ema, Ema! Selle sõnaga – *fiat* – sündigu mulle Sinu sõna järgi – oled teinud meid Jumala vendadeks ja Tema au pärijateks. – Ole õnnistatud! [15]

Kõik need motiivid – ja veel paljud teised – võime panna ühe nimetaja alla: „Ja sõna sai lihaks, et teha meid „*jumaliku loomuse osaliseks* .“(2Pt 1,4): Seepärast sai Jumalasõna Inimeseks ja Jumala Poeg Inimese Pojaks, et inimene selle sõna vastu võtaks ja lapse seisuses Jumala pojaks saaks.“[16]

Jeesus Kristus on tõesti Pühima Kolmainsuse Teine Persoon, igavese Isa Poeg, kes tõeliselt meie inimliku loomuse vastu võttis, lakkamata sealjuures Jumal olemast. Jeesus ei ole mingi olend, kes on pooleldi Jumal ja pooleldi inimene, ega mingi segu jumalikust ja inimlikust olendist. Ta on *perféctus Deus*, *perféctus homo* , nagu me teda *Quicúmque´ s* , ja samuti Athanasiuse (Nikaia) Usutunnistuses lausume. Püüdkem selle tõe kogu sügavusse tungida; palugem Püha Vaimu, et ta meid valgustaks, et võiksime seda sügavamalt mõista, et see saaks meie

elu sisuks ja et võiksime sellest
vaimustusega ka teistele teada anda.
Ärgem unustagem, alati ja igal hetkel
püha uhkusega sellest rääkida, et
oleme Jeesuse õed ja vennad ning
Jumala, Isa lapsed Kristuses.

Vaadelgem veelkord: „See on nüüd
õige usk: me peame uskuma ja
tunnistama, et Issand Jeesus Kristus,
Jumala Poeg, on Jumal ja inimene.
Seda, et ta on Jumal, näitab tema
Isalik loomus juba igavesest ajast ja
inimene on ta seepärast et on emast
ajalikult sündinud. Tõeline Jumal ja
tõeline inimene, kes koosneb
ratsionaalselt hingest ja inimihust.
Isa Jumala sarnane jumalikus mõttes
ja väiksem kui Jumal inimlikus
mõttes. Olles nüüd samal ajal Jumal
ja inimene, ei ole tegemist kahe
isikuga, vaid Kristus on üksainus.
Mitte üks selles mõttes, nagu oleks
jumalikkus lihaks muutunud, vaid et
Jumal on inimkonna vastu võtnud.
Täielikult üks mitte sellepärast, et

olemused oleks segatud, vaid
persoonide ühtsuse pärast.“[17]

Me seisame kiirgava saladuse ees,
mis on inimmõistust lausa pimestab,
kui me seda valgust vaatleme.

Samamoodi nagu inimene, kes üritab
otse päikesesse vaadata, peab aga
pea ära pöörama, sest muidu ei näe
ta enam seda valgust.

Inimesekssaamise saladuse ees ei ole
teist võimalust, nagu meie Isa ütles:
„Selleks, et kristlikku vaimu mõista,
on vaja alandlikku meelt: me ei pea
üritama Jumala suurust inimese
arusaamise armetule tasandile
piirata, vaid mõistma, et see saladus
on valgus tema pimeduses, see, mis
inimese elu valgustab.“[18]

Peetlemma tallis ei avaldu mitte
üksnes Jumala lõputu armastus oma
loodu vastu, vaid ka tema lõputu
alandlikkus. See laps, kes esimesi
häáli teeb, kes külmas Maarja ja
Joosepi soojust vajab, on kõikvõimas

ja igavene Jumal, kes, ei taha
maapeale tulemise pärast Taevast
jätta, vaid, kes vaatamata sellele end
jumalikku hiilgusesse riietada tahab:
kes, olles Jumala kuju, ei arvanud
osaks olla Jumalaga võrdne, vaid
loobus iseenese olust, võttes orja kuju,
saades inimese sarnaseks; [19] Nii
imepärase tegelikkusega silmitsi olles
saame me hästi aru, miks meie Isa
sageli kordas: „Miks küll armastad sa
mind nii palju, mu Jumal?“

„Kristlik Paradoks“ – nagu ütles
Benediktus XVI. ühes jutluses –
„seisneb just jumaliku tarkuse, kui
igavese Logose identifitseerimises
Naatsaretlase Jeesusega kui
inimesega ning kogu tema looga.
Selle paradoksi võib taandada ühele
sõnale „armastus“, kusjuures on
siinjuhul vähem tegemist jumaliku
armastusega, kui armastusega, mis
inimeste ja ajaloolistest
dimensioonidest kõrgelt üle
ulatub.“[20]

Selge on aga see, et alandlikkus on möödapääsmatu selleks, et inimesekssaamise valgusesse vaadata, ning nagu jutustab meile Kiri, olid esimeseks enesealandamise näiteks Jumala ees vaesed karjased, kes Peetlemma ümbruses oma loomi valvasid ja kes olid väga lihtsad inimesed, nii lihtsad, et kaasinimesed neid isegi tähele ei pannud. Jumal aga märkas neid, sest „Jumalale on meelepärane just südame alandlikkus ja siirus“[21] Jeesus ise ütleb aastaid hiljem oma Taevasele Isale: „*Ma tänan sind, Isa, taeva ja maa Issand, et sa selle oled peitnud tarkade ja mõistlike eest ja oled selle ilmutanud väetitele! Jah, Isa, sest nõnda on see sündinud sinu head meelt mööda.* [22]

Ka Tähetargad tundsid Jeesuse ära, sest nad olid siirad ja nende süda oli jumalikele märkidele avatud. „Meie Issand tahab, et kõik inimesed teda otsiksid ja nii pühad oleksid. Ta ei

kutsu mitte ainult neid
Hommikumaa Kuningaid, kes targad
ja vägevad olid. Kõigepealt ei
saatnud ta mitte tähte, vaid hoopis
oma inglid karjaste juurde. Kuid
kõik, nii vaesed kui rikkad, targad ja
vähem targad, peavad olema
alandlikult valmis, Jumala häält
kuulama.“[23]

Ma mäletan veel väga elavalt neid
hetki, mil püha Josemaria Kristuse
sündimist kirjeldas. Ta tavatses
rääkida „Peetlemma koolist“, kus
Jeesuslaps palju loenguid peab,
milles esikohal oli alandlikkus, et
oskaksime Jeesuslast vaadates
õppida oma uhkust ja kõrkust välja
juurima. Me võime imestades
kindlad olla, et Jumal, inimlikult
rääkides, Maarja peale vaatas ja
temast oma Ema tegi, sest teda võlus
tema lihtsus ja siirus: *sest ta on
vaadanud oma teenija madaluse
peale. Sest vaata, nüüdsest peale*

*kiidavad mind õndsaks kõik
sugupõlved. [24]*

See sisemine hoiak, et me Jumalat
paluma peame, ei ole vastuolus
sellega, et igaüks oma ülesandeid
võimalikult hästi täita püüab ja et me
kõik vahendid kasutusele võtaksime,
et võiksime Jumalale oma tegude
kaudu austust avaldada. Ja palju
enam, nagu selgitas Püha Isa, on
tegemist sellega, et me õpime
„väiksuse“ tundega ja levitame oma
teadmisi, alandliku ja lihtsa vaimuga,
nagu Maarja, kes on „Tarkuse
Troon“. Kui sageli oleme me kartnud
Peetlemma tallile läheneda, sest me
kardame, et see saab takistuseks
meie „modernsusele“ ja
kriitikavõimele! Tegelikult aga võib
igaüks selles tallis avastada kogu tõe
inimese kohta. Selles, Neitsist
sündinud lapses ühinevad omavahel:
inimese igatsus igavesse elu järele,
mis liigutas Jumala südant, kes ei

häbenenud inimese kujul
sündida.“[25]

Selle püha sõja pärast, mida me
eneste vastu peame, selleks et Jumal
meis, meie töös ja meie Apostolaadis
säraks, pöördugem meie Isa
eestkoste poole, eriti 9, jaanuaril,
tema sünnipäeval ja 13, jaanuaril, mil
on tema ristimise päev. Palugem
temalt hulgaliselt taevalist valgust.
Ärgem unustagem palvetada ka
Kiriku, Paavsti ja Opus Dei
apostellike initsiatiivide eest; olgem
alati ühenduses ka minu
palvesoovidega ja mõelgem, et meie
ise kõigi kristlaste palveid vajame.

Tänagem Jumalat, et Opus Dei kõikjal
kasvab. Vaatamata sellele peame me
veel paljude inimeste ja ühiskonna
osade ning paikadeni jõudma.
Sõimes olev Jeesus nõuab seda meilt,
sest ta vajab meie panust Kiriku
sõnumi kuulutamises, et oleks
võimalik lunastav arm kõigi

inimesteni viia. Ka oma viimasel
reisil Veronasse – kui meelsasti
oleksin ma koos teiega! – eelmise kuu
keskel, tundsin ma suurt igatsust
Jumala järele, nagu tunnevad nii
paljud inimesed. Ja ma „näen“ teda
nii paljudes uudistes, mida mulle
kogu maailmast saadetakse.

Uue aasta alguses, Neitsi Maarja
suurpühal ja kõigil selle kuu
päevadel, mis meile Opus Dei ajalugu
meenutavad, palun ma Neitsi Maarja
eestkoste kaudu Jumala õnnistust
teile ja teie perekondadele, teie tööle
ja apostolaadile.

Oma armastusega ma õnnistan teid!

Teie Isa

+Javier

Rooma, 1.01.2013.a.

[1] Missaraamat, Neitsi Maarja
Suurpüha, teine lugemine (*Gl* 4, 4-5)

[2] Püha Josemaria, Vaatluse
märkmed, 25.12.1973

[3] Püha Josemaria, *Kristus möödub* ,
Nr. 13

[4] *Mt* 2, 11

[5] Püha Akviino Toomas, *Summa
theologica* , II-II, q. 82.a.3 ad 2

[6] Missaraamat, Missatekstd,
Apostellik Usutunnistus [7] *Mt* 1, 21

[8] *Jh* 3, 16

[9] Püha Josemaria, Vestluse
märkmed, 25.10.1973

[10] *Jh* 1, 14

[11] *Hb* 4, 15

[12] Püha Josemaria, *Vestlused* , Nr.
26

[13] *Lk* 1, 35

[14] *Lk* 1, 38

[15] Püha Josemaria, *Tee* , Nr. 512

[16] *Katoliku Kiriku Katekismus* , Nr, 460. Lyoni Iräniuse tsitaat, *Contra haereses* , 3, 19, 1 (PG VII/1, 939)

[17] *Quicumque* 30-36 (Denz. 76)

[18] Püha Josemaria, *Kristus möödub* , Nr. 13

[19] *Fl* 2, 6-7

[20] Benediktus XVI., Jutlus Advendivesperil, 17.12.2009

[21] Õnnis Johannes Paulus II., Jutlus üldaudientsil, 6.11.1996

[22] *Mt* 11, 25-26

[23] Püha. Josemaria, *Kristus möödub* , Nr. 33

[24] *Lk* 1, 48

[25] Benediktus XVI., Jutlus
Advendivesperil, 17.12.2009

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-
kiri-jaanuar-2013/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadikiri-jaanuar-2013/) (09.08.2025)